

Karakteristieken op 29 december 2010

- People to People steunt 38 gezinnen in Lalibela
 - In diverse grote steden studeren 4 studenten met hulp van de stichting.
 - De stichting exploiteert vier People to People Information Centers (o.a. computers en boeken)
 - P2P heeft een kippenproject op de Getergie school voor kinderen met “special needs”
 - De openbare bibliotheek van Lalibela wordt door P2P met boeken geholpen.
 - People to People zorgt voor de werkgelegenheid van zeven fulltime medewerkers en drie parttimers.
 - Maandelijkse vaste kosten € 814,93
 - De vaste sponsors zorgen elke maand voor € 943,50
 - De kosten in Nederland schommelen rond de 1%.
-

Leuk.. dit keer eens op pad te gaan met vier familieleden die nooit eerder in Afrika waren geweest . Ook handig omdat we maar liefst 150 kg aan boeken en andere zaken konden meeslepen. Na een korte vakantie van 10 dagen zat de familie, vol nieuwe ervaringen, weer in Nederland en kon ik aan de slag:

Algemeen

Elke keer opnieuw ben ik verbaasd over de bouwkundige ontwikkelingen in Addis Abeba. Vooral in de buurt van de luchthaven worden enorme kantoorcomplexen uit de grond gestampt. Op hemelshoge, krakkemikkige steigers wemelt het van de mannetjes die, met gevaar voor eigen leven, ingewikkelde dingen doen met beton, metaal en weet ik niet wat. Onze computerleverancier bleek te zijn verhuisd naar de parterre van een gigantisch gebouw dat nog onder constructie was. Klaarblijkelijk geen enkel probleem om, slechts afgescheiden door een glazen wand en wat plaatjes hout, de hele dag in de herrie van boor- en zaagmachines te zitten. Zelfs als er een been van een lasser door het plafond zakt geeft niemand een krimp. Ook in Lalibela wordt er stevig gebouwd; hier geen kantoren maar hotels en restaurants. Niet alleen steeds meer toeristen weten de weg naar Lalibela te vinden maar ook mensen uit het bergachtige achterland. Aangetrokken door de relatieve welvaart proberen ook zij een graantje mee te pikken. Woonden er in 1999 nog 12000 mensen in Lalibela; nu zijn dat er maar liefst 25000.

Informatiecentrums

Inmiddels hebben we vier informatiecentrums die allemaal prima functioneren. De eerste jaren gebeurde het nog wel eens dat er uren waren dat de computers niet gebruikt werden omdat de roosters niet op elkaar afgestemd waren; tegenwoordig is de ICT opleiding volledig geïntegreerd. Twee of zelfs drie kinderen achter een toetsenbord blijft trouwens een grappig gezicht.

Omdat de scholen nogal behoorlijk uit elkaar liggen zien onze medewerkers elkaar bij uitzondering. Tijd dus om eens een - vooruit waarom ook niet – workshop te organiseren. Onder leiding van Serto, onze vertegenwoordiger van het onderwijsbureau, werd eerst over de dagelijkse gang van zaken in onze centra gesproken. De discussie werd vervolgens in groepjes voortgezet. De medewerkers die de computerlessen verzorgen besloten het cursusmateriaal op elkaar af te stemmen en dat elk kwartaal te evalueren. De kwaliteit van de P2P cursus wordt daarmee versterkt.

Stofzuiger

Ik had de boodschap van Serto verkeerd begrepen. Een blower had hij gevraagd: om stof uit het toetsenbord te blazen heeft hij later toegelicht. Verbazing alom dus toen de stofzuiger werd uitgepakt. Wat was dat nu weer voor een apparaat, zoiets hadden ze nog nooit gezien! Als een volleerd stofzuigerverkoper heb ik vervolgens het gemak van een dergelijke machine gedemonstreerd en de meiden aan het gillen gekregen door even de slang op hun bloesjes te richten. Uiteindelijk een waardevolle aanschaf die bij toerbeurt in alle infocentra gebruikt gaat worden.

Shumsheha school

Verleden jaar hebben we op deze school een informatiecentrum ingericht dat inmiddels; ook al door de enthousiaste begeleiding van Erreda, de leraar Engels, als een tierelier draait. Wij hebben tot op heden al onze scholen van een tv voorzien en nu was het de beurt aan Shumsheha. Voor mij weer eens een ander experiment want er moest een schotel en ontvanger geïnstalleerd worden. Natuurlijk zijn ook daar mannetjes voor te vinden die bereid zijn halsbrekende toeren op het dak uit te voeren. Voor een optimale beeldkwaliteit moet de ontvanger een ontvangst hebben van tenminste 65%. Om die norm te bereiken moet de schotel uitermate secuur op de satelliet worden gericht. De communicatie tussen de monteur op het dak en zijn collega die bij de tv stond vond

plaats door een schakel van tenminste 8 mensen die elkaar het ontvangstpercentage doorschreeuwen. Voordat het bericht op het dak was beland had de monteur al weer iets anders bedacht waarop 8 man begon te krijsen dat hij weer terug moest naar een andere positie. Die kakofonie duurde ongeveer een half uur maar toen hadden ze de satelliet dan ook goed te pakken. Vlijmscherp beeld op beide tv's, en maar liefst 164 kanalen.

We hadden een televisie aangeschaft voor de lerarenkamer én een voor een klaslokaal dat verder als tv lokaal gaat dienen. Toen ik eens op een onverwacht moment bij de Shumsheha school kwam zaten er ruim 200 kinderen naar een spannende cartoon te kijken. Werkelijk fantastisch om te zien hoe ze zaten te genieten.

Kippenproject

Na een achteloze zwaai van de arm van de jonge kippenverzorgster maakte de kip haar laatste en vermoedelijk langste vlucht uit haar stoffelijke bestaan om vervolgens op de berghelling te pletter te slaan. Wat was er met die kip aan de hand vroeg ik belangstellend. "Kippen gaan wel eens dood" was het laconieke antwoord van het meisje. Zo eenvoudig is het runnen van een kippenbedrijf klaarblijkelijk!

De school is tevreden; de kinderen vinden het nog steeds leuk en de kippen leggen voldoende eieren om het merendeel van de kosten te dekken. Wat valt er nog meer te wensen?

Boeken

Wij hadden de openbare bibliotheek van Lalibela verleden jaar beloofd dat we voor een stevige uitbreiding van hun boekencollectie zouden zorgen. Diezelfde belofte hadden we gedaan aan onze informatiecentrums. Het kwam dus heel goed uit dat de kinderen van de openbare basisschool De Kroosduiker ons gingen helpen om het geld voor al die boeken bij elkaar te krijgen. In Amsterdam werd gespeurd naar goedkope Engelstalige documentatieboeken en die speurtocht werd voortgezet in Addis. Deze kwaliteitsboeken zijn in hoofdzaak naar de bibliotheek gegaan. Daar was in 2009 nog niet één boek van dit type te vinden maar nu kan de gretige lezer een keuze maken uit maar liefst 267 boeken.

Na overleg met de onderwijzers had Serto een lijst samengesteld van de studie- en lesboeken waarmee de kasten van de informatiecentrums gevuld moesten worden. Hij had zich daarbij nogal bescheiden opgesteld en voor elk centrum 5 boeken besteld. Ik vond dat nogal weinig omdat er tenslotte in elke klas ruim 50 kinderen zitten waarvan er toch een groot aantal is dat dagelijks de leeszaal bezoekt. Na overleg met Serto en een bevriende onderwijsdeskundige uit Addis besloten we dat aantal op te voeren tot 15. Een besluit waar ik achteraf nogal wat hoofdbreken heb gehad.

Onze aardige maar nogal slome chauffeur manoeuvreerde zijn bus vlak voor de ingang van het winkelcentrum waarin de boekhandel is gevestigd. Tot mijn grote ontzetting bleek de hal vol te liggen met boeken, dozen en pakken. Hoe moeten we die in hemelsnaam vervoeren stamelde ik: "no problem" zei de chauffeur; "no problem" zeiden de boekhandelaar en mijn hulpjes.

Groot "problem" dus... heel groot. Toen wij wegrede zakte de bus door zijn vering en tijdig remmen was geen impuls meer maar werd een kansberekening. Ter wille van de verkeersveiligheid, we moesten tenslotte ruim 700 km rijden, besloten we een deel van de oogst te laten nabezorgen. Uiteindelijk hebben we ruim 2300 boeken over de vier informatiecentrums verdeeld.

Loftrumpet

Tijdens een onderwijsbijeenkomst in juni in de provinciehoofdstad Woldiya waren onze informatiecentrums hét onderwerp van de dag. Nog steeds zijn er uitsluitend op "onze" scholen in Lalibela computers en een goed ingerichte leeszaal. People to People werd in meerdere toespraken geroemd, niet alleen om het initiatief maar ook voor de continuïteit van de projecten. In Addis kreeg ik later nog te horen dat er zelfs een dvd over onze projecten is vertoond. Eerlijk gezegd voel ik mij bij dit soort verhalen redelijk ongemakkelijk maar het vervult mij ook met trots dat we dit met jullie hulp hebben bereikt.

Studenten

Abanesh is twee maanden geleden afgestudeerd en is nu op zoek naar een baan als lerares Amhaars. (de Ethiopische taal) Met haar universitaire opleiding mag zij lesgeven op een high school of op een college. Twee slimme jongens uit ons gezinsprogramma stromen door naar de universiteit en drie andere kinderen helpen we met hun beroepsopleiding. Die laatste studie is, gelukkig voor ons, wat goedkoper zodat we al onze kinderen die hun basis- en voortgezette opleiding hebben afgerond kunnen helpen.

Gezinnen

Het is altijd weer een speurtocht om alle gezinnen te vinden. Het is het gemakkelijkst naar de scholen te gaan maar ik vind het prettiger als ik niet alleen het kind maar ook de thuisomgeving kan zien. Een praatje met een moeder of oma geeft soms niet alleen aanleiding om een gezinslid medisch te laten behandelen maar is ook nog wel eens handig om de schoolresultaten te bespreken.

Foto's

Ook dit jaar kunnen jullie een **beeldverslag** van onze reis bekijken op onze site www.sp2p.nl (kijk bij fotogalerij)

Ondertussen in Nederland

- Wij krijgen van de stichting 40MM een bedrag van €720,-
- Van particulieren ontvangen we vijf mobieltjes voor onze studenten
- De gemeente Koggenland schenkt ons € 130,-
- Nicole zorgt voor een goede laptop
- Van een familie ontvangen wij € 500,-
- Datzelfde bedrag krijgen wij ook van een andere sponsor
- De kinderen van de openbare basisschool De Kroosduiker rennen ruim € 5.700,- bij elkaar
- Wij ontvangen van particulieren Engelstalige boeken